

OBUWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* obuwå sie.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn) s.v. obuć.

Ubierać się w buty; calceare se, inducere sibi calceum Cn: ráno wftawízy wieczor wípominaíą [...] Ano fie we łbie kręci/ pan siedząc łzczka/ łpluwa/ Pierza mu we łbie pełno/ opák fie obuwa. RejWiz 16v.

Formacje współrdzenne cf OBUĆ.

Cf OBUWANIE